

HODNOCENÍ ŠKOLITELE

Studentky kombinované formy postgraduálního studia MUDr. Jitky ŠVÍGLEROVÉ, odborné asistentky Ústavu fyziologie Lékařské fakulty University Karlovy v Plzni k realizaci všech nezbytných administrativních a právních úkonů spojených s ukončením postgraduálního studia a podání žádosti o obhajobu disertační práce.

DOKTORAND: MUDr. Jitka Svíglerová, nar. 13. III. 1968

STUDIJNÍ OBOR: Fyziologie a patologická fyziologie

FORMA STUDIA: Kombinovaná

DATUM ZAHÁJENÍ: 1.10.1998

DATUM UKONČENÍ: Duben 2005

ŠKOLÍCÍ PRACOVIŠTĚ: Ústav fyziologie Lékařské fakulty University Karlovy v Plzni; Lidická 1,301 66 Plzeň, Česká republika

PRACOVNÍ NÁZEV
DISERTACE: Účinek streptozotocinového diabetu a inzulínu na vazbu mezi excitací a kontrakcí v savčím myokardu; srovnávací, ontogenetické, a farmakologické aspekty.

ŠKOLITEL: Doc. MUDr. Pavel Pučelík, CSc; docent Fyziologického Ústavu (adresa viz „Školící pracoviště“)

Název disertační práce:

JITKA ŠVÍGLEROVÁ
KONTRAKTILNÍ FUNKCE A SYMPATICKÁ INERVACE DIABETICKÉHO
SRDCE LABORATORNÍHO POTKANA
Ústav fyziologie Lékařské fakulty University Karlovy v Plzni
Plzeň, 2005

HODNOCENÍ ŠKOLITELE BYLO VYPRACOVÁNO 20. ČERVNA 2005

MUDr. Jitka Švíglerová, odborná asistentka Fyziologického ústavu Lékařské fakulty University Karlovy, byla přijata 1.X.1998 do **kombinované formy doktorského studia**. Školitelem byl Doc. MUDr. P. Pučelík, CSc. V prvním roce tématicky dominovala převážně elektrofyzilogická problematika, od druhého roku studia se Dr. Švíglerová cíleně věnovala převážně a posléze výlučně problematice vlivu indukovaného diabetu na myokard potkana.

Studentka absolvovala předepsané kurzy (Lékařská informatika, 6.X.1998; Lékařská statistika, 16.-18.11.1998; Výpočetní technika, duben 1999; Základy práce s laboratorními zvířaty, únor 1999).

Úspěšně zvládla a složila plánem definované zkoušky:

Angličtina (vyhověla), 21.VI.2000;

Dílčí odborná zkouška: **Insulin, diabetes, vápník a myokard** (prospěla), 21.VI.2001;

Státní rigorozní zkouška z fyziologie a patologické fyziologie (prospěla); členy zkušební komise byl její výkon označen jako excelentní.

V prvních letech zvládla metodologii excerptace a pořádání vědeckých informací a jejich zapracování do systému Reference Manager. Tento datový systém je možné reálně obsluhovat jen s užitím výpočetní techniky.

V laboratorní praxi se seznámila s prací s laboratorními zvířaty a po zaškolení zavedla metodiku transorbitálního odběru žilní krve u potkana. Tato metoda je nezbytná pro rutinní monitorování například hladiny glykemie, atp. Zavedla metodiku indukce streptozotocinového diabetu u potkana a u myši; těchto metod později s úspěchem využila v dalších experimentálních měřeních.

Po zapracování zvládla rutinně metodiku registrace pseudoizometrických kontrakcí papilárních svalů dospělých savců. Ačkoliv by pro interpretaci určité skupiny výsledků bylo neobyčejně užitečné simultánně s projevy mechanickými registrovat i transmembránové elektrické napětí kardiomyocytů, tuto metodu nevyužila. Nicméně v kontextu výsledků prezentovaných ve vlastní disertační práci se tato okolnost nejeví jako podstatná.

Výsledky svých měření prezentovala na celé řadě tuzemských i zahraničních konferencí odborných společností (Fyziologické dny, European Working Group for Cardiac Cellular Electrophysiology, a další). Výsledky publikovala převážně formou abstrakt v renomovaných odborných časopisech. Přehled publikací Dr. Švíglerové je samostatnou přílohou, kterou podává jako součást žádosti o možnost obhajoby disertace.

Významně se podílela na organizaci 4th CZECH-FRENCH-SLOVAK SYMPOSIUM „New frontiers in basic cardiovascular research“ (Mariánské lázně, říjen, 2000), dále se podílela na organizaci jubilejní 30. konference Komise experimentální kardiologie (Strakonice, říjen 2002), problémově věnované funkcím endotelu. Rovněž se účastnila organizační práce spojené s pořádáním 79. Fyziologických dnů v Plzni (únor, 2003).

Dr. Švíglerová vypracovala - dle mého soudu - kvalitní a experimentálně náročnou disertační práci odpovídající standardu disertací, které jsem měl možnost ať v tuzemsku, či v zahraničí hodnotit, nebo komentovat. Práce se převážně zabývá vlivem diabetu na některé

funkce myokardu. Z tohoto hlediska je třeba tento přístup jen přivítat. Teoretický pohled na chorobu s vysokou incidencí a zejména s vysokou invaliditou a poškozením celé řady orgánů je třeba chápat jako moderní přístup k vědecké práci. Významný je rovněž i srovnávací pohled na senzitivitu různých živočišných druhů k prodiabetogennímu efektu streptozotocinu. Na základě tohoto přístupu vypracovala kvalitní modelovou studii, která jasně demonstruje možnosti i omezení indukce, diabetu streptozotocinem. Získané výsledky zpracovala do první části disertace. V další části studovala akutní účinky inzulínu na kontrakčně-relaxční cyklus pravokomorových papilárních svalů zdravých i diabetických potkanů. Užila metody řízené stimulace (zejména stimulace v režimu ustáleného stavu při různých frekvencích a vlivu periody nečinnosti). Ve třetí skupině experimentů se věnovala některým účinkům diabetu na autonomní inervaci srdce. Práce je kvalitně dokumentována, je postavena na publikovaných výsledcích. Literární úvod i diskuse svědčí o kvalitní rešeršní činnosti autorky, jejím vědeckém rozhledu a o jejím zájmu o problematiku a o vědeckou práci.

Ačkoliv Dr. Švíglerová zajišťuje značnou řadu výukových a dalších povinností, experimentální práci se věnuje mimořádně poctivě. V průběhu postgraduálního studia se vyprofilovala do autorizované badatelsky racionální osobnosti s extrémní osobní kázní a značnou efektivitou hospodaření časem. Tato vysoce kladná pozitiva poněkud snižuje jistá tendence k pragmatickému řešení vědeckých problémů. Nicméně lze bez jakékoliv nadsázky konstatovat, že v současné době je Dr. Švíglerová vysoce výkonná badatelka, mimořádně pracovitá a značně soběstačná. Považuji za pozitivní, že řadu experimentálních problémů si definovala sama, úloha školitele byla v podstatě jen rámcová. I to svědčí o tom, že Dr. Švíglerová je vědecky zralá osobnost s jasnou orientací ve vědecké problematice. Navíc je třeba dodat, že její přístup k ostatním pracovníkům je vysoce pozitivní, autentický, racionální a nekonfliktní; spolupracovníky je oblíbena. Studenty je považována za velmi dobrého učitele.

Na základě posouzení průběhu postgraduální přípravy dr. Švíglerové, dále na základě skutečnosti, že v plném rozsahu splnila předepsané povinnosti, a zejména na základě toho, že samostatně zpracovala a sepsala kvalitní doktorskou disertační práci, se domnívám, že Dr. Švíglerová splnila všechny formální i věcné náležitosti nezbytné k obhajobě disertační práce.

Z uvedených důvodů upřímně kandidátce blahopřeji a současně vyslovuji přesvědčení, že završení jejího postgraduálního studia doktorátem filosofie bude satisfakcí nejen její osobní časové i lidské investice, ale i vědeckým a rozhodně prestižním přínosem pro celé pracoviště.

20. června 2005

Doc. MUDr. Pavel PUČELÍK, CSc
školitel
Ústav Fyziologie Lékařské fakulty
University Karlovy v Plzni